

American Round 2005 - en konkurrence mod fortiden [1]

Skrevet af : JonJagd til den 22. Jan 2006 - 19:37

Turneringer [2]

Af Michael Nørgaard

Søndag d. 21. august 2005 var vi en gruppe langbue- og barbueskytter, som havde sat hinanden stævne i Valbyparken. Der var skytter fra det meste af Sjælland. De fleste var fra København, men der var også skytter fra Køge, Sorø og Lolland. Anledningen var en invitation fra Jon Jagd og Søren Skovlund til at skyde en American Round på Københavns Bueskyttelaugs udendørs bane. Vejret var naturligvis perfekt denne historiske dag, hvor vi skulle i konkurrence med fortiden. Solen skinnede fra en skyfri himmel og vind var der ikke meget af. I løbet af dagen skulle der kåres en "Arthur Young" (1. plads), en "Saxton Pope" (2. plads) og en "Ishi" (3. plads). Som en lille overraskelse skulle der til sidst kåres en "Will Compton". Hvad det gik ud på, var der ingen af os der vidste.

Både Pope, Young og Ishi er for længe siden døde og borte. Men takket være Saxton Popes berømte bog, *Hunting with Bow and Arrow*, lever deres ånd videre i hver eneste bueskytte verden over. Det er her vi lærer Ishi at kende, efter han blev indfanget i Californiens bjerge og indlagt på det universitetshospital, hvor Saxton Pope var læge. Ishi var den sidste indianer fra Yana stammen. Afkræftet og psykisk nedbrudt var han indstillet på at dø, men takket være Popes omsorg og interesse, opstår et venskab mellem dem. Ishi får livsgnisten tilbage og lære sine buemager og jagtfærdigheder fra sig, inden tuberkulosen indhenter ham i 1916. Det er i mødet med Ishi, at Saxton Pope bliver bueskytte, buejæger og forfatter. Det er her, i dette århundredes begyndelse, at interessen for moderne bueskydning tager sin begyndelse.

[3]

Ishi, den sidste indianer fra Yana stammen.

Saxton Pope var altså læge, og sammen med venen Arthur Young blev bueskydningen deres fælles besættelse. De brugte al ledig tid på skydebanen og blev ganske habile bueskytter. Uden for jagtsæsonen øvede de deres skydefærdighed ved regelmæssig at skyde en American Round - eller det, som har udviklet sig til den 900 runde, vi kender i dag. Men lad os høre Saxton Pope forklarer, hvad en American Round er, her i Jon Jagd's oversættelse:

"Der findes et reglementeret system for skydning af bueskydningskonkurrencer. I America er der hvad man kalder American Round, som går ud på at 30 pile på hver af følgende afstande: Tres, halvtreds, og fyrre yards. Bull's eye på målet er en anelse større end 9 tommer i diameter og er omgivet af 4 ringe med halvdelen af den diameter. Deres værdi er 9, 7, 5, 3, 1 successivt tællende fra midten og udefter. Målet i sig selv er konstrueret af halm, bundet i formen af en måtte på 4 fod i diameter og dækket med et ansigt af canvas.

Ved at tælle hits og scores på de forskellige afstande vil en god skytte opnå følgende resultat.:

Her kommer Youngs og Popes bedste score på en American Round:
Arthur Youngs score den 25. marts 1917.

På 60 yards	30 hits	190 point	11 guld
50 yards	30 hits	198 point	9 guld
40 yards	30 hits	238 point	17 guld
Total	90 hits	626 point	37 guld

I følge Pope var det en af de bedste scores, der nogensinde var skudt af en amerikansk bueskytte den gang.

Saxton Popes egen bedste score den 22. maj 1917:

På 60 yards	29 hits	157 point
50 yards	29 hits	185 point
40 yards	30 hits	196 point

[4]

Saxton Pope

Total	88 hits	528 point
-------	---------	-----------

Ishi's bedste score er som følger:

Oktober 23, 1914.

På 60 yards	10 hits	32 point	
50 yards	20 hits	92 point	2 guld
40 yards	19 hits	99 point	2 guld
Total	49 hits	233 point	4 guld

Alt over 500 anses som god skydning.

Det kan ses ud af dette, at Indianeren ikke var nogen god skiveskytte, men i feltskydning og nedlægning af vildt, der er det sandsynligt, at han var overlegen i forhold til den hvide mand. (Pope, 1925: p27 f)"

En American Round kan altså skydes på en ganske almindelig skive med 122 cm ansigt på. Man skal bare huske den gammeldags pointgivning, hvor hver farve giver henholdsvis 9,7,5,3 og 1 point. Vi var naturligvis alle spændt på, hvordan vi ville klare den. Hvor gode var vi i forhold til Young og Pope? Var de gode skytter i sammenligning med os? 90 pile var under alle omstændigheder en udfordring for en langbue. Og hvordan gik det så?

Efter 12 prøvpile på øveskiverne - og dernæst yderligere 3 prøvpile på den lange afstand, startede skydningen med de første 30 pile på 60 yards (54,8 m). Vi skød i to hold, så der både var tid til at nyde de andres skydning og samtidig komme lidt til kræfter, inden de næste seks pile skulle fyres af. Men hvordan ramme noget på så lange hold? Flere havde det problem, at buehånden skyggede for målet, så skytten måtte kigge gennem hånden og ud mod målet. Andre igen sigtede mod, hvad der ellers var af sigtebilleder oppe i himlen. Tilmed skød enkelte skytter med helt rene træbuer, så udfordringer var der nok af. Langt fra alle pile fandt deres mål, og rigtig mange af træfferne sad helt ude i kanten. Ikke desto mindre var det et flot syn at følge de krumme flugtbane mod skiverne. Det var også ganske underholdende at iagttage de forskellige skydestillinger, som blev praktiseret. Nogle skød helt opretstående og klassisk, mens andre bukkede samme i den såkaldte "skov-skider-stilling", så de fik øjet ind over pilen. Jeg tror nok, at alle mente den klassiske skydestil ville gøre sig bedst til skiveskydning. Ikke desto mindre blev både 1. og 2. pladsen indtaget af skytter, som benyttede den foroverbøjede skydestil.

Arthur Young

Efter første runde blev skydelinien rykket frem til 50 yards (45,7 m). Vi gik i gang med de næste 30 pile. Solen stod nu højt på himlen, og det begyndte at knibe med at komme i skygge i pauserne. Afstanden var stadig betydelig længere end nogen af os var vant til, men scoren begyndte at se fornuftig ud.

Efter 60 pile var det spisetid. Grillen var forinden blevet startet op, og snart var risten helt dækket med pølser, brød og grønsager. Mens der blev hvilet på bænkene i skyggen, kravlede en enkelt skytte op i klubbens skydetårn. Han havde pustet et par balloner op, ude på græsset. De skulle nu nedlægges i bedste jagtstil. Mens han fik stukket buen op til sig i tårnet, så en anden skytte sin chance og hurtigt fat i sin bue. Det blev nu en kappestrid om, hvem som først fik ballonerne. Skytten på jorden fik den første ballon, Skytten i tårnet den anden. Og så var maden klar.

Humøret var højt under de sidste 30 pile. 40 yards (36.6m) var en afstand, vi alle magtede. Desværre stod det os alle klart, at der var langt op til Arthur Youngs resultat. Flere og flere skytter blev efterhånden af den opfattelse, at Ishi's score slet ikke var så dårlig endda. Under alle omstændigheder skulle tabet på de lange afstande vindes tilbage. Alle gik på med krum hals, og jeg tror at alle var overrasket over, hvor let det havde været at skyde 90 pile. Men endnu en overraskelse ventede os. Will Compton skydningen.

Will Compton tilhørte kredsen af bueskytter omkring Saxton Pope. Will var særlig god til meget lange skud. Han skulle efter sigende have nedlagt en hjort på 85 yard. Det skulle vi nu gøre efter. En liggende 3-D hjort blev lagt helt ud bag de bagerste skiver, og vi fik 3 skud hver. Første serie gik alt, alt for lavt. Det gjorde anden også. Men tredje serie så fornuftig ud. Flere pile var meget tæt på. En strejfede geviret, men ingen fik pil i dyret. Altså ingen Will Compton præmie i denne omgang.

Til slut var kun at aflevere skydeseddeler, pakke sammen og vente på det endelige resultat. Og hvordan havde vi så klaret

[5]

Øveskiverne, hvor der var mulighed for 12 prøvpile.

[6]

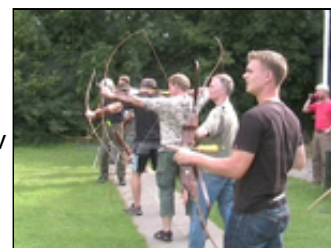
Jon Jagd i den let foroverbøjede skydestil.

os?

Årets "Arthur Young" blev Rasmus Skjoldmand med en total på 84 hits, en score på 470 point og 11 golds. Rasmus er en af landets bedste langbueskytter. Han skød med en moderne langbue og pile af træ. Resultatet kan altså sammenlignes med Arthur Youngs score. Fortidens skytter har virkelig kunnet deres kram.

Årets "Saxton Pope" blev Jacob Sandbjerg med en total på 89 hits, 456 point og 7 golds. Et meget fint resultat, som lå et godt stykke over, hvad resten af os kunne klare. Men ikke over hvad Saxton Pope i sin tid havde præsteret.

På billedet til højre ses nogle af skytterne. Nr. 5 fra højre er Rasmus Skjoldmand, som blev årets Arthur Young. Nr. 2 fra højre er Jacob Sandbjerg, årets Saxton Pope. Nr. 3 fra højre, Henrik Rose, blev årets Ishi. Det lyse hoved med den røde trøje, længst til højre, er artiklens forfatter.

[7]

Men det var ikke kun vinderne, som havde noget at tage med hjem. Vi havde alle opnået en personlig score, som kunne sammenholdes med de historiske skytters resultater. Vi havde fået afprøvet vor skydefærdighed mod fortiden. Nu vidste vi alle, hvor vi lå.

Tilbage er var kun at takke for et veltilrettelagt arrangement - og så håbe på endnu en American Round til næste år.

Links

- [1] <http://www.bueogpil.dk/index.php?name=News&file=article&sid=52>
- [2] <http://www.bueogpil.dk/index.php?name=News&catid=&topic=8>
- [3] <http://www.bueogpil.dk/images/topics/Turneringer/AmericanRound2005/ishi.gif>
- [4] <http://www.bueogpil.dk/images/topics/Turneringer/AmericanRound2005/popelgbow.jpg>
- [5] <http://www.bueogpil.dk/images/topics/Turneringer/AmericanRound2005/American Round7.JPG>
- [6] <http://www.bueogpil.dk/images/topics/Turneringer/AmericanRound2005/American Round4.JPG>
- [7] <http://www.bueogpil.dk/images/topics/Turneringer/AmericanRound2005/American Round8.JPG>